

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/726/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124268275
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Kocka
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124268275.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: M.B.A. Financie s.r.o., so sídlom Gusevova 1415/6, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 754 404, práv. zast.: Advokátska kancelária Galadík s.r.o., so sídlom Nám. Štefana Moysesu 45/17A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 54 691 419, proti povinnému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXX/XX, XXX XX F. B. F., práv. zast.: G. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXX/XX, XXX XX F. B. F., o vymoženie 8.500,- Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Evou Šteinerovou, so sídlom exekútorského úradu H. X, XXX XX I. C. I. J., o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 168,84 Eur.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 28.03.2024 domáhal od povinného vymoženiu 8.500,- Eur s prísl. a to na základe exekučných titulov – rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. NM-5Csp/21/2023 zo dňa 18.10.2023 a uznesenia Okresného súdu Trenčín, sp.zn. NM-5Csp/21/2023 zo dňa 31.01.2024.

2. Na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí bolo dňa 11.04.2024 vydané poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi G. K. L., so sídlom exekútorského úradu Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom.

3. Povinný podal v zákonnej lehote u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie oslovil oprávneného ohľadom detailov vymáhaného nároku, pričom mu nebola od neho doručená žiadna odpoveď. Ďalej uviedol, že nesúhlasí s výškou vymáhaného nároku ako aj s jeho príslušenstvom. Taktiež poukázal na to, že mu oprávnený pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie nezaslal výzvu na splnenie vymáhaného nároku. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd exekúciu zastavil.

4. K uvedenému podaniu sa vyjadril aj oprávnený, ktorý so zastavením exekúcie nesúhlasil, pričom uviedol, že v danom prípade nie sú dané zákonné dôvody na zastavenie exekúcie. Povinný vo svojom návrhu nešpecifikuje skutočnosti na základe ktorých nastali skutočnosti pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená, pričom dôkazné bremeno v tvrdeniach povinného uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje povinného. Exekúcia je vedená na základe rozsudku vydaného Okresným súdom Trenčín, sp. zn. NM-5Csp/21/2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.12.2023 a vykonateľnosť 28.12.2023, pričom povinný vôbec nevyužil žiadne riadne opravné prostriedky proti exekučnému titulu. Súčasne si voči povinnému uplatnil nárok na náhradu trov za vyjadrenie k jeho návrhu.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

11. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného a dospel k záveru, že je nedôvodný. Povinný vo svojom návrhu uviedol, že nesúhlasí s vymáhaným nárokom ani s jeho príslušenstvom, pričom tu súd zdôrazňuje, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, pričom predmetom takéhoto návrhu môže byť skutočnosti hmotného aj procesného práva, ktoré však nastali až po vydaní exekučného titulu. Exekučné konanie je špecifické tým, že sa v ňom vykonáva exekúcia proti dlžníkovi a nepreskúmajú sa v ňom okolnosti, ktoré mali byť predmetom základného konania a ktoré nastali ešte pred samotným vydaním exekučného titulu. Exekučný súd je pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený skúmať iba to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. Rozsah prieskumnej činnosti súdu je teda obmedzený a exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať ani prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia. Dôvodnosť a existenciu vymáhaného nároku posudzoval všeobecný súd v konaní, v ktorom boli vydané exekučné tituly, čo znamená, že exekučný súd už nemá právomoc akokoľvek tieto otázky skúmať počas

exekučného konania. Pokiaľ povinný s vymáhaným nárokom nesúhlasil, mohol všetky relevantné skutočnosti namietat' už v konaní pred všeobecným súdom, resp. mohol po jeho rozhodnutí podať opravný prostriedok, čo však neurobil a preto exekučné tituly nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť, v dôsledku čoho povinný stratil akúkoľvek možnosť spochybňovať' judikovaný nárok do budúcnosti.

12. Pokiaľ ide o tvrdenia povinného, že zaslal povinnému žiadosť' ohľadom detailov vymáhaného nároku a ten mu nedoručil odpoveď, tak tieto nemajú pre vedenie exekúcie žiadnu právnu relevanciu. Povinný má povinnosť' riadne a včas splniť' nárok priznaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, pričom oprávnenému žiadny zákon neukladá povinnosť' diskutovať' s povinným o vymáhanom nároku, resp. mu zasielať' predexekučnú výzvu pred samotným podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

13. Rovnako súd poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať' odpoveď' na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol tak, že ho v celom rozsahu zamietol.

15. Podľa § 199a ods. 1,2 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

17. Podľa § 199d ods. 1,2 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

18. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

20. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

22. O trovách oprávneného súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení tak, že mu priznal ich náhradu vo výške 168,84 Eur za 1 polovičný úkon právnej služby (vyjadrenie k návrhu

povinného) vrátane režijného paušálu a DPH, nakoľko mal vo veci plný úspech. Tieto trovy budú po právoplatnosti uznesenia vymáhané na základe dodatku k povereniu pre súdneho exekútora. O trovách povinného súd nerozhodoval, nakoľko si ich náhradu neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.